

GERTRUDIS NIN I BARBANY

1941-2016

La nostra germana Gertrudis ha estat cridada a la casa del Pare el 20 de juliol, a les 11 del matí, acompanyada de la comunitat de germanes i dels seus familiars més íntims.

Nascuda a Barcelona l'1 d'abril de 1941, va viure a la barri de Gràcia. L'havia precedida i esperada amb goig una germana, la Carme, que, segons explica, la Gertrudis era rosseta i agraciada, raó per la qual li deien «la Nina». Els pares, Gabriel i Cecília, d'arrels cristianes, van ser els seus primers mestres. Va ser educada al col·legi de les Germanes Dominiques de la Presentació. Freqüentava l'església de Sant Felip Neri de Gràcia (felipons) i algun dels pares del mateix Oratori l'acompanyava espiritualment. De molt jove va treballar a Guerin, una empresa d'electrònica, com a caixera.

Va entrar al nostre monestir als 20 anys, el 18 d'octubre de 1961. Es mostrava molt receptiva i amb vivor i s'interessava pel més petit detall. Vestí l'hàbit monàstic en iniciar el noviciat el 27 de maig de 1962, i va fer la professió temporal el 12 d'agost de 1963. La professió definitiva va ser el 7 de gener de 1967.

El Senyor era la seva prioritat. La Paraula de Déu viscuda en la Regla de sant Benet, el seu fonament.

El seu distintiu: l'entrega sense reserves a la comunitat. Transparent i humil, sabia comunicar-se amb profunditat a l'abadessa i a les germanes. Delicada, sensible i amb capacitat d'estimar fins al fons, la tenacitat l'ha mantinguda dreta fins a la fi.

Mestra de novícies i priora, col·laboradora de l'abadessa que podia confiar-hi del tot. Secretària del Consell Federal, tenia gran cura en redactar les actes puntualment.

Encarregada dels tallers de l'enquadració i la restauració, els va donar un nou impuls; li agradaven les coses ben fetes i no hi escatimava esforços, i això es va fer palès en aquests treballs. Va ser sagristana molts anys, amb tant sentit de responsabilitat que, en cessar en aquest servei, mossèn Francesc va trobar-la a faltar. Els darrers anys ha estat la representant de la comunitat en l'arxiu del monestir, servei que ha exercit amb interès i discreció. El seu *hobby*: l'ornamentació de la casa amb zel i molta habilitat.

Elegida abadessa el 12 de gener de l'any 2000. Beneïda el 6 de maig del mateix any. Sabia escoltar, lliurar-se amb dedicació a cada germana i estimar de debò. El 2011 va presentar la renúncia d'acord amb el que estableix el dret

propi. L'exercici de l'abadiat en els inicis se li feia feixuc, amb el temps, però, va anar adquirint seguretat. Cal assenyalar que no van mancar-li situacions ben difícils de resoldre, però amb l'ajut d'experts i de la gràcia de Déu va reeixir-hi.

Poc abans de la seva renúncia, li fou diagnosticat inesperadament càncer de mama que amb els anys ha anat derivant en metàstasi general.

El consol de la comunitat en aquests moments: haver-la acompanyada fins a la darrera hora, fent-nos veu de la seva veu i, sobretot, presentar-la al Pare, junt amb l'oblació de Jesús, durant l'Eucaristia; tot fent-nos nostra la seva entrega al mateix Déu que va crear-la.

El testimoni d'una de les germanes més grans: «em dol la mort de la Gertrudis; era una dona sencera».

Ha tingut els seus límits com tota persona humana, però els motius del nostre **agraïment** ho sobrepassen tot.

Gertrudis estimada, has estat un puntal per a la comunitat. Des del cel vetlla per nosaltres.

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
Barcelona, 21 de juliol de 2016